

(neoficiální křest CD Pavla Bobka *Víc nehledám*)

Pavel Bobek si splnil sen „*který ani nedoufal snít*“. Natočil desku s písničkami z repertoáru svého oblíbence, americké countryové legendy - Johnnyho Cashe, se špičkovými americkými muzikanty a navíc přímo v Nashvillu. V úterý 23. března některé z písní poprvé představil na koncertě v KC Vltavská. Dovolte mi osobní vzpomínku na koncert muže v černém, k jehož počtě byla deska natočena. Ano, milé děti, v dubnu 1978 jsem byla na jednom ze čtyř koncertů Johnnyho Cashe v Praze, ve Sportovní hale v Parku kultury a oddechu Julia Fučíka (dnešní Tesla Aréna na Výstavišti). Johnny Cash, jeho žena June Carter Cash, jejich rodina a doprovodná kapela Tennessee Three přivezli do znormalizovaného Československa písničky, které jsme znali zejména z alba Johnny Cash At Folsom Prison. Není proto divu, že hala pískala a bouřila při každé písni přesně jak vězňové ve Folsomském lapáku. Nakonec, byli jsme v tehdejší ČSSR vlastně také zavřeni a Johnny Cash přicházel ze svobodného světa. Závan svobody, dunivý Cashův hlas, jeho srdečné vystupování, upřímná vyznání a děkování všem, kteří pro jeho život a kariéru měli největší význam, na prvním místě své ženě June, to vše se tehdy nesmazatelně vrylo do mé paměti a srdce. Zároveň jsem také poprvé v životě viděla i promyšlenou a působivou hudební show dokonce s filmovou projekcí na velkoplošném plátně. Z koncertu vyšlo LP Johnny Cash Koncert v Praze - In Prague Live u Supraphonu a Československou televizí byl pořízen dvoudílný záznam, který zasvěceně komentoval právě Pavel Bobek.

Pavel Bobek se tehdy na americkém velvyslanectví s Johnny Cashem setkal osobně a dokonce si s ním zazpíval Sunday Morning Coming Down. A kruh se uzavírá. Znamé Nedělní ráno nás vlastně vrací na začátek našeho povídání. Najdeme je také, spolu s dalšími třinácti písněmi, na nejnovějším CD Pavla Bobka ***Víc nehledám***. A jak sám říká, i jeho posledním.

Na koncertě v KC Vltavská Pavel Bobek také vzpomínal na ty, kteří jej v kariéře ovlivnili, na přátele, kteří pro něj psali písničky a mnozí z nich už tu nejsou. A děkoval i přátelům, kteří jej po těžké nemoci vrátili na podia, pánům z Druhé trávy, zejména Robertovi Křesťanovi a Lubošovi Malinovi, kteří pro něj projekt z písniček Johnnyho Cashe vymysleli a zrealizovali.

Když Johnny Cash zavítal do Prahy v roce 1997 podruhé, podle vzpomínek účastníků koncertů již nebyl v takové formě jako při své první návštěvě. Ovšem jeho charisma na diváky působilo stále. Totéž můžeme říci i o Pavlu Bobkovi. Jakmile se objevil na podiu, aniž by ještě zazpíval jediný tón, přivítal jej dlouhý a upřímný potlesk zcela zaplněného hlediště. Již v první písni *Má dívka N*

je sice znát, jak prodělané těžké onemocnění zanechalo stopy na jeho charakteristické barvě hlasu a pěveckých možnostech. Ovšem, jeho dar, cit pro přesvědčivé sdělení obsahu výborně napsaných textů, na které si Pavel Bobek vždy potrpěl, se neztratil. Energii do žil mu vlévá o generaci mladší výtečný a nástrojově variabilní

Malinaband

(Druhá tráva, bezesporu naše nejlepší skupina současnosti, a klávesy Ivo Viktorina). Podpořen vokálním kvartetem

Pavčina Jíšová a přátelé

, připomněl Pavel Bobek písně ze své padesátileté kariéry. Vždy s nadšeným diváckým ohlasem. Zpívá vestoje, občas vsedě, jak to náladám písniček i tělesné schránce tohoto „stárnoucího mladíka“ vyhovuje. Největší úspěch z první vzpomínkové série sklídila asi

Dálniční hlídka

, příběh dvou bratrů stojících na opačné straně zákona, a s elánem zazpívaný Zichův a Rytířův rockenroll

Muž, který nebyl nikdy in

z první spolupráce s Lubošem Malinou. Ten se zde, opět po letech, blýskl se saxofonem!

Pavel Bobek pak přivítal svého vzácného přítele a „předáka“ Druhé trávy **Roberta Křesťana**, aby mu přenechal podium. Výraz předák všechny pobavil, ale na Honáky se Druhá tráva nejspíš nepřejmenuje.

Set z několika „křesťanovek“ a dylanovek s instrumentálkou *Nashville Skyline Rag* a irskou *May Morning Dew*

Druhá tráva v bluegrassovém obsazení uzavřela

Dívkou ze Severu

z Dylanovek. Na nové album Víc nehledám ji Robert Křesťan natočil znovu, v duetu s Pavlem Bobkem (originál *Girl from the North Country* zpívá Johnny Cash a Bob Dylan). Tak trochu jsem očekávala, že právě tento duet by mohl uvést i nové album, ale Robert Křesťan jej zazpíval sám. Pánové přechod k očekávaným „kešůvkám“ vymysleli originálněji. Druhá tráva se proměnila v Tennessee Three, spustila

Folsom Prison Blues

, nikoliv s mužem v černém, ale s Robertem Křesťanem. (Věřte nevěřte, tentokrát na začátku písně už nikdo nepískal, jak vězňové v lapáku či diváci na koncertě ve Sportovní hale!) Kdyby vás zajímalo, kdo hrál sóla a pověstnou „klapačku“ na elektrickou kytaru, tak pan Luboš Malina, jehož banjo na Vltavské více odpočívalo. Seznamování s novým albem zahájila píseň

Dokud budu žít

(As Long As I Live), duet Pavla Bobka s Pavčinou Jíšovou. Na křest CD, zatím neoficiální, ten se chystá na duben, Robert a Lubošem decentně bouchli dvě šampaňa a cinkání skleniček v rukou všech zúčastněných muzikantů doprovázelo přání, aby se cedéčko posluchačům líbilo. Pavel Bobek jej divákům ukázal, ale hlavně, pokračoval v představování písní. K titulní

Víc nehledám

(I Walk the Line), asi nejslavnější z Cashova repertoáru, si text dovolil napsat sám. Následovalo *Šťěstí mé jsi ty*

(Happiness is You) a poslední, podobně jako na desce, zaznělo

Nedělní ráno

Muž, který nikdy nebyl in a víc nehledá

Napsal uživatel Džexna

Pondělí, 05 Duben 2010 07:27

, které s Pavlem Bobkem zpíval Robert Křesťan. Špendlíček by bylo slyšet spadnout!

Koncert dospěl do finále, *Houston, Můj rodný dům a Ved' mě dál, cestu má*, a mohutný aplaus zaplněného hlediště, v němž jsme mohli zahlédnout i známé tváře, vrátil Pavla Bobka na
přídavky *Ještě není*

tma

s

Robertem Křesťanem a

Mé září

s Pavlínou Jíšovou. Nadšení a poděkování a svou úctu Pavlu Bobkovi projevili diváci dlouhým potleskem vestoje. Standing ovation - odměna pro šťastného muže, který nebyl nikdy in a víc nehledá.

PS: Po třech krabicích s novými cedéčky se jen zaprášilo a na řadu z nás se už nedostalo.

Muž, který nikdy nebyl in víc nehledá

Napsal uživatel Džexna

Pondělí, 05 Duben 2010 07:27

Pavel Bobek

Pavčina líšová

Luboš Malina, který to všechno spískal Robert Křesťan

Muž, který nikdy nebyl in víc nehledá

Napsal uživatel Džexna

Pondělí, 05 Duben 2010 07:27

„A tady je to celé. Karel Zita Pavel / Břicháček / 1966

, Adéla [Ladyslava](#) [Křiváková](#), Břita Pernoutka, Pavel Bobek, David Janáček, Petr Boháček, Křiváček, Adéla Ladyslava Křiváková, pokud ona uvítá můj aina děku